

РЕШЕНИЕ

№ 17676

гр. София, 24.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 13.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4306** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. срещу решение № ППН-01-429/2021 от 29.03.2024г. на Комисия за защита на личните данни (КЗЛД).

Решението се оспорва като незаконосъобразно – издадено в противоречие с административнопроизводствените правила. Жалбоподателят твърди, че не са били събрани всички доказателства, от които да може да се установи кой, по какъв начин и на какво основание е предоставил неговите лични данни на Окръжен съд- Варна.

В проведеното открито съдебното заседание на 13.09.2024г. жалбоподателят е редовно призован, но не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, оспорва предявената жалба. По същество на спора са изложени съображения в писмени бележки от 12.09.2024г.

Акцентира се, че актът е издаден от компетентен орган, в изискуемата мотивирана писмена форма, без да са били допуснати процесуални нарушения и в съответствие с целта на ЗЗЛД. Счита, че правилно е бил приложен и материалния закон, защото не са били събрани доказателства за неправомерно обработване на личните данни /имена, ЕГН, адрес/ на Н. А. Н. от Инспекторат на ВСС.

Заинтересованата страна –Инспекторат към ВСС не изразява становище по основателността на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в

производството по делото.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по повод постъпила жалба с рег. № ППН-01-429 от 07.06.2021 г. от Н. А. Н. срещу Инспекторат към ВСС с твърдения за неправомерно обработване на неговите лични данни. В нея се посочва, че „имало изтичане на негови лични от Инспекторат при ВСС към Окръжен съд –Варна. Лицето е поискало на 08.04.2021г. съдии при Окръжен съд- Варна да бъдат разпитани по дело № 713/2021г. по описа на Административен съд- Варна, което е било съобщено на Инспектората на ВСС на 20.05.2021г. Намира, че са изтекли негови лични данни, вследствие на което съдия от Окръжен съд- Варна постановява определение от 20.05.2021г. , в което не е налице информация за наложена глоба, като същото е „подменено“ и на 26.05.2021г., при получаването му от лицето актът вече съдържа глоба. Прави извод, че някой от Инспектората при ВСС се свързва със съдията, вследствие на което той прави изменение на определението, като налага на Н. А. Н. „глоба“ за обида към съдия от Районен съд- Варна. При поискано уточнение лицето сочи следното: „незаконното изтичане на негови лични данни /три имена, ЕГН, адрес/ е от кореспонденцията между Инспектората на ВСС и Окръжен съд- Варна“.

Инспекторат към ВСС е уведомен за образуваното производство, като му е било изпратено съобщение изх. № ППН-01-429/2021/42/06.11.2023г. Предоставена му е възможност да изрази писмено становище по наведените в жалбата твърдения, да посочи доказателства и да представи писмените такива с които разполага в 7-мо дневен срок от получаването на уведомлението.

По преписката е депозирано становище вх. № ППН-01-429/2021/46/20.11.2023г. от Инспекторат към ВСС, в което се излага, че в жалбата на Н. не се съдържат никакви обосновани твърдения и доказателства за извършени нарушения от ИВСС. Моли жалбата да бъде отхвърлена, като неоснователна.

С решение на Комисията за защита на личните данни от 30.03.2022г., обективизирано в протокол № 13/2022г., жалбата е обявена за редовна и процесуално допустима за разглеждане по същество. Конституирани са страните в производството: жалбоподател Н. А. Н. и ответник- Инспекторат към ВСС, определена е дата за разглеждане на жалбата в открито заседание.

Проведено е било открито заседание на 18.05.2022г., за което страните са били редовно призовани, но не са се явили.

Постановено е било решение № ППН-01-429/2021 от 30.08.2022г. на КЗЛД. С него е отменено протоколно решение на Комисията за защита на личните данни от 30.03.2022г., обективизирано в протокол № 13/2022г., с което жалба рег. № ППН-01-429 от 07.06.2021 г. е обявена за процесуално допустима за разглеждане и вместо него обявява жалба № ППН-01-429 от 07.06.2021г. на Н. А. Н. срещу Инспектората на ВСС за процесуално недопустима и е прекратено производството на основание чл. 38, ал.1 от Правилника за организация и дейността на КЗЛД.

С определение № 3983/10.05.2023г. по дело № 9986/2022г. на АССГ, II-ро отд., 48 състав е било отменено решение № ППН-01-429/2021 от 30.08.2022г. на КЗЛД и преписката е била върната на органа за ново разглеждане и произнасяне, съгласно дадените от съда указания.

След възобновяване на процесуалните действия по преписката с писмо изх.№

ППН-01-429/2021/39/06.11.2023г. от Административен съд – Варна е изискано копие от подадената от Н. А. Н. молба по адм. дело № 713/2021г. за разпит на съдии от Окръжен съд- Варна. На писмото е отговорено, че делото се намира във ВАС на РБ и не е на разположение в администрацията на съда.

С писмо изх. № ППН-01-429/2021/40/06.11.2023г. от Районен съд- Варна е поискана информацията относно следните факти: предоставяна ли е на съда информацията по гр.дело № 1271/2021г. от Инспектората на ВСС, съответно от служители на Инспектората на ВСС за наличието на искане от Н. А. Н. за разпит на съдии от Окръжен съд- Варна по адм. дело № 713/2021г.

С писмо изх. № ППН-01-429/2021/47/23.11.2023г. от Окръжен съд- Варна е изискана справка, дали на съда е предоставяна информацията от Инспектората на ВСС за наличието на искане от Н. А. Н. за разпит на съдии от Окръжен съд- Варна по адм. дело № 713/2021г. по описа на Административен съд- Варна. Постъпил е отговор, че по гр. дело № 1271/2021г. не е предоставяна информацията от ИВСС за наличие на искане на Н. А. Н. за разпит на съдии от Окръжен съд- Варна по адм.дело № 713/2021г. по описа на Административен съд- Варна.

Насрочено е било открито заседание на 29.11.2023г. на КЗЛД, за което страните са били редовно уведомени с писма изх. № ППН-01-429/2021/41/06.11.2023г. и изх. № ППН-01-429/2021/42/06.11.2023г. На това заседание, видно от протокол № 43/29.11.2023г. страните не са се явили, а преписката е била отложена за ново разглеждане, за да бъдат събрани допълнителни доказателства.

Новото заседание е било проведено на 28.02.2024г., за което страните са били редовно уведомени с писма изх. № ППН-01-429/2021/51/15.12.2023г. и изх. № ППН-01-429/2021/53/15.12.2023г. Съставен е бил протокол № 8/28.02.2024г., от съдържанието на който се установява, че след изясняване на преписката от фактическа страна е бил даден ход по същество. Гласувано е било с мнозинство от 3 гласа „за“ решение, с което жалбата на Н. А. Н. е обявена за неоснователна и недоказана.

Административното производство е приключило с постановяването на решение № ППН-01-429/2021 от 29.03.2024г., с което жалбата с рег. № ППН-01-429 от 07.06.2021 г. подадена от Н. А. Н. срещу Инспекторат към ВСС е обявена за неоснователна и недоказана.

На 03.04.2024г. Н. А. Н. е уведомен за постановеното от Комисията решение. На 17.04.2024г. до Административен съд София-град е адресирана жалба вх. № ППН-01-429/2021/61/17.04.2024г. срещу административния акт.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт, който неблагоприятно засяга правната сфера на адресата- Н. А. Н., с оглед на което за него е възникнал и съществува правен интерес от отмяната му. Жалбата е изпратена по електронен път на 17.04.2024г., при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

На основание чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД - председател и 4 членове). Решението следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 12 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА, приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД), регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подпишат. Съгласно чл. 11, ал. 4 от ПДКЗЛДНА „председателят или член на комисията, който не е съгласен с решение, го подписва с особено мнение“. Спазено е изискването за кворум, доколкото на проведеното заседание на 28.02.2024г. присъстват председателят и още двама от членовете на Комисията (чл. 8, ал. 6 от ПДКЗЛДНА). Лицата, участвали в това заседание, са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство (3 гласа „за“, 0 гласа „против“).

Предвид горното съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице основанието по чл. 146, т. 1 АПК за прогласяване на нищожността му.

На второ място, поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на акта, приложение следва да намери чл.59, ал.2 АПК. Спазена е писмената форма, като в решението изрично е посочено правното основание и фактическите причини обусловили неговото издаване. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално съществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. Не се констатираха несъответствия или противоречия между мотивите и разпоредителната му част.

На трето място, съдът счита, че не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предпоставка за отмяна на основание чл.168, ал.1 АПК във вр. чл.146, т.3 АПК.

Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, след сезиране на Комисията с жалба на 07.06.2021г., в която се твърди извършено нарушение на ЗЗЛД от страна на Инспектората на ВСС.

С решение от проведено заседание, обективизирано в протокол № 30/13 и 14.09.2023г. е прието, че жалбата е допустима, правилно са конституирани страните в производството и е проведено открито заседание на 28.02.2024г., което е приключило с разглеждането на спора по същество. На страните в производството е представена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществуващото на спора са обсъдени събраните писмени доказателства. Правото на защита на жалбоподателя не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административния процес, който се е провел в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл.34 и следващите от АПК и принципите - истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност (чл.7, чл.8 и чл.12 от АПК). След като на Н. А. Н. е била обезпечена възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси в пълен

обем.

На четвърто място, съдът констатира, че решението е постановено в съответствие с материалноправните разпоредби на закона по см. на чл. 146, т. 4 от АПК.

С приемането на Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), разпоредбите му се прилагат от 25.05.2018г. Той е приет като „общ“ в смисъл на „генерален“ Регламент и включва разпоредби с общ характер в сферата на защитата на личните данни, а на държавите членки е предоставена свобода на преценка да приемат изключения и дерогации при посочените изисквания.

Съгласно чл.4, §1 и §2 от ОРЗД - за целите на Регламента: „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице; „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Заинтересованата страна- Инспекторат към ВСС притежава качеството на администратор на лични данни по см. на чл.4, §7 от ОРЗД, както и упражнява надзорни функции по см. на чл.17, ал.1, т.1 ЗЗЛД и чл.17а, ал.1, т.1 ЗЗЛД по спазването на правилата по Регламент /ЕС/ 2016/679.

Спорен е въпросът относно това дали Инспекторат към ВСС е предоставил личните данни на жалбоподателя на Окръжен съд- Варна по гр. дело № 1271/2021г.

От събраните по преписката доказателства не се установява, че заинтересованата страна е обработила личните данни на жалбоподателя (неговите три имена, ЕГН и адрес), като ги е разкрила на Окръжен съд- Варна. Правилен е изводът на КЗЛД за недоказаност на твърдяното от Н. А. Н. неправомерно обработване на лични данни от Инспекторат към ВСС.

С определение № 1742/20.05.2021г. по гр.дело № 1271/2021г. по описа на Окръжен съд – Варна, Н. А. Н. / с посочени ЕГН и адрес/ е бил осъден да заплати в полза на държавния бюджет по сметка на ВОС глоба в размер на 200 (двеста) лева за обида на съда в молба вх. № 10057 от 19.05.2021 г. на ВРС за определяне на срок за произнасяне по молба за отмяна на обезпечение по гр. дело № 4671/2021 г. по описа на ВРС, XXXV-ти състав, по която е образувано гр. дело № 1271/2021 г. по описа на ВОС, XII-ти състав, на основание чл. 89, т. 3, пр. първо ГПК. Няма никакви доказателства, че ЕГН и адреса на Н. А. Н. са предоставени на Окръжен съд- Варна от Инспектората на ВСС.

Според принципите, заложили в чл.5, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на

субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а.) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б.) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в.) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г.) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д.) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е.) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Дори и само хипотетично да се приеме, че Инспекторат към ВСС е обработвал личните данни на жалбоподателя, съдът намира, че са били налице предвидените в чл.6, § 1, б. “в“, б. “д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 условия за това, а именно: за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, както и когато се осъществява при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора.

Инспекторат към ВСС е бил сезиран с жалба вх. № 49/05.01.2021г. , с вх.р. № ЛДЖ -21-1/05.01.2021г. от Н. А. Н. с твърдения, че Окръжен съд-Варна и Районен съд- Варна, в качеството им на администратори на лични данни при разглеждане на подадена от него молба за бавност по гр. дело № 2970/2020г. на Районен съд-Варна и в производството по гр.дело № 3385/2020г. на Окръжен съд -Варна, съдиите – докладчици са обработвали неправомерно личните му данни, което проличавало от вписаното в мотивите на определение по дело № 3385/2020г. „ жалбоподателят Н. системно е подавал „очевидно неоснователни“ молби с правно основание чл.255, ал.1 ГПК“. Налице е било произнасяне с решение № ЛДЖ-21-1/31.03.2021г. на инспектор в Инспектората към ВСС, с което жалбата на Н. Н. е била отхвърлена. Срещу този административен акт е била подадена жалба до Административен съд-Варна, по която е било образувано и е приключило производство по адм.дело № 713/2021г. С решение № 1136/06.08.2021г. Административен съд-Варна е отхвърлил жалбата на Н. Н. срещу решение № ЛДЖ-21-1/31.03.2021г. на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/. Съдебният акт е потвърден с решение №

2674/22.03.2022г. по адм. дело № 10258/2021г. на ВАС на РБ.

Именно по повод депозирана по реда на чл.38б от ЗЗЛД жалба в Инспектората към ВСС и в изпълнение на надзорните си правомощия по чл.38в, ал.4 ЗЗЛД, заинтересованата страна е имала право и е обработила законосъобразно личните данни на Н. А. Н.. Ответникът обаче е бил сезиран с неподкрепени с никакви доказателства твърдения, за „изтичане“ на личните данни на жалбоподателя към Окръжен съд-Варна по гр. дело № 1271/2021г. Очевидно е, че страна молител по това дело е именно Н. А. Н., като неговите лични данни са били известни на съда по повод конкретното производство, а налагането на глоба с определение № 1742/20.05.2021г. по гр.дело № 1271/2021г. по описа на Окръжен съд – Варна, не може да се свърже по никакъв начин с действия на Инспектората към ВСС, представляващи предоставяне на личните му данни на този съдебен орган.

По тези съображения се налага извода, че правилно не е била ангажирана административната отговорност на Инспекторат към ВСС за извършено нарушение по ОРЗД, изразяващо се в предоставяне на Окръжен съд-Варна по гр. дело № 1271/2021г. на личните данни на Н. А. Н..

Въз основа на изложените мотиви, съдът заключава, че постановеното решение е издадено от компетентен орган, в установената форма, без да са извършени съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалноправните разпоредби на закона, поради което подадената жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, *Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,*

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. срещу *решение № ППН-01-429/2021 от 29.03.2024г.* на Комисия за защита на личните данни.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 – дневен срок от уведомяване на страните чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 от АПК.

Съдия: